

markkaa, minkä jälkeen kuitenkin varatuomari Åhlström oli valittanut seurakunnan päätöksestä Porvoon tuomiokapituliin. Kamarin annettua vuonna 1886 tästä ilmoituksen valtuustolle tämä kamarin ehdotuksesta päätti¹⁾, ettei kaupunki antanut tontinhaltijoille mitään korvausta seurakunnan tarjoaman lisäksi sekä että kaupunginkasööri Söderströmin tontti oli luovutettava heinäkuussa 1887 ja varatuomari Åhlströmin tontit niin pian kuin hänen valituksensa edellyttäen, että ne hylättiin, oli lopullisesti ratkaistu.

Korkeavuorenkadun varrella olevien tonttien käyttämisestä kirkkoaukioksi aiheutunut valitus. Varatuomari F. F. Åhlström oli läänin kuvernöörille valittanut kaupunginvaltuuston päätöksestä²⁾ hankkia esivallan vahvistus kaupungin rakennuskaavan muuttamiselle siten, että m. m. tontit n:o 18 ja 20 korttelissa n:o 106 Korkeavuorenkadun varrella yhdistettiin uuden kirkon rakentamista varten luovutettuun alueeseen. Kuvernöörin vaadittua valtuuston selitystä asiasta tämä antoi³⁾ sihteerilleen tehtäväksi laatia vaaditun selityksen ehdotuksen; myöhemmin valtuusto hyväksyi⁴⁾ selitysehdotuksen sellaisenaan.

2. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautinta-oikeutta koskevat kysymykset.

Oikokadun varrella olevan kallioalueen vuokralleanto. Rahatoimikamarin tekemän esityksen, että kamari valtuutettaisiin antamaan eräs korttelissa n:o 22 sijaitseva käyttämätön kallioalue vuokralle, valtuusto toistaiseksi epäsi⁵⁾.

Ruoholahdenkadun tontin n:o 5 vuokralleanto. Tehdystä esityksestä rahatoimikamari valtuutettiin⁶⁾ 2,103 markan vuotuisesta vuokramaksusta luovuttamaan Ruoholahdenkadun varrella sijaitseva vuokratontti n:o 5 uunintekijä H. W. Nordbergille rakennustarkoitukseen kaupungin vuokratonttien suhteen voimassa olevin ehdoin ynnä lisäehdoin, että tontin pohjoista rajaviivaa pitkin laskettua putkikanavaa ei saanut muuttaa ja että vuokraajan oli täytettävä tontilla oleva kaivo.

Paikan luovuttaminen kaalikelarille Kampilta. Läänin kuvernöörinviraston muistutettua kaupunginvaltuustolle, että sen oli lähetettävä lausunto paikan luovuttamisesta Kampilta kaupunkiin sijoitetun 95. Krasnojarskin rykmentin kaalikelarille, minkä asian valtuusto vuonna 1885 oli lähettänyt⁷⁾ rahatoimikamariin, valtuusto päätti⁸⁾ kamarille huomauttaa, että sen tuli viipymättä antaa lausuntonsa asiasta. Tämän johdosta kamari ilmoitti jo vuonna 1885 tiedustelleensa Suomenmaan sotilaspiirin venäläisiltä insinööreiltä, eikö kellaria paremmin sopisi sijoittaa Venäjän valtion hallussa olevalle Espoon tullin luona sijaitsevan kasarmin alueelle ja että kellari oli kamarin mielipiteen tultua hyväksytyksi jo rakennettukin Simonkadun puoleiseen osaan mainitun kasarmin takana olevaa paikkaa. Asian niin ollen valtuusto päätti⁹⁾ kuvernöörille annettavassa lausunnossaan ainoastaan selostaa, miten asia oli kehittynyt.

¹⁾ Valt. pöytäk. 23 p. jouluk. 6 §. — ²⁾ Ks. s. 124. — ³⁾ Valt. pöytäk. 22 p. kesäk. 11 §. — ⁴⁾ S:n 5 p. lokak. 12 §. — ⁵⁾ S:n 30 p. maalisk. 10 §. — ⁶⁾ S:n 7 p. jouluk. 24 §. — ⁷⁾ Ks. s. 62. — ⁸⁾ Valt. pöytäk. 5 p. lokak. 3 §. — ⁹⁾ S:n 26 p. lokak. 18 §.

N. s. tykistöpihan vuokralleanto ja paikan luovuttaminen Kampinmalmilta Venäjän sotilaslaitokselle. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1884 Suomenmaan sotilaspiirin piiriesikunnan tiedusteltua, voitiinko tila n:o 60 a, tykkiväen kasarmi eli n. s. tykistöpiha, vuoden 1888 jälkeen jatkuvasti luovuttaa Venäjän sotilaslaitoksen tarpeisiin, mielipiteenään lausunut¹⁾, ettei valtuusto silloin vielä voinut antaa lopullista vastausta piiriesikunnan kysymykseen. Vuonna 1886 rahatoimikamari neuvoteltuaan Venäjän piiri-insinöörihallituksen valitseman edustajan kanssa esitti, että valtuusto läänin kuvernöörin välityksellä ilmoittaisi asianomaiselle venäläiselle viranomaiselle, että kaupunki suostui, jos se vuokra-ajan päättyessä joulukuun 31 p:nä 1888 sai takaisin mainitun alueen, luovuttamaan Venäjän sotilaslaitoksen tarpeisiin kolmenkymmenen vuoden ajaksi erään Kampinmalmilla, sikäläisen harjoituskentän ja Kampinkadun välillä sijaitsevan alueen ilman korvausta, mutta ehdoin, että sinne mahdollisesti sijoitettavat tallirakennukset tehtiin kivistä. Ellei tätä tarjousta hyväksytty, olisi kaupungin ilmoitettava suostuvansa edelleen luovuttamaan tykistöpiha kyseiseen tarkoitukseen ehdoin, että Suomen sotilaslaitos teki siitä sopimuksen kaupungin kanssa yhtä pitkäksi ajaksi ja siinä takasi kaupungille tilasta 2,400 markan vuotuisen vuokramaksun sekä sitoutui pitämään kunnossa puistikon ja aitauksen Lant. viertotietä vastaan sekä aitauksen alueeseen rajoittuvia huvilaluoteita vastaan, viimeksi mainitun kuitenkin ainoastaan puoleksi asianomaisen huvilanvuokraajan kustantaessa toisen puolen, sekä noudattamaan tilan rakentamisessa kaupungin taholta aikaisemmin hyväksytyä rakennusten sijoitussuunnitelmaa tällöin ottaen huomioon, että viertotien varrelle tulevat rakennukset sijoitettiin 30 jalan etäisyyteen tästä. Sen jälkeen valtuusto täydellisesti hyväksyi²⁾ kamarin esityksen.

Myöhemmin venäläisen piiri-insinöörihallituksen päällikkö vieläkin tiedusteli kaupunginvaltuustolta, millä ehdoilla vuokrasopimus mahdollisesti voitaisiin uudistaa, sekä suostuiko kaupunki ottamaan haltuunsa tykkiväen kasarmin alueella olevat kruunun rakennukset samasta rahamäärästä, jonka ne olivat valtiolle maksaneet, tai myöskin kustantamaan niiden siirron ehdotetulle Kampinmalmin paikalle, minkä ohessa hän pyysi viimeksi mainitun paikan asemapiirrosta. Lähetettyään³⁾ asian rahatoimikamariin valtuusto sen ehdotuksesta päätti⁴⁾ lähettää puheena olevan asemapiirroksen piiri-insinöörihallitukselle ja samalla vastaukseksi tiedusteluihin ilmoittaa valtuuston pysyvän edellä mainituissa tarjouksissaan sellaisiin lisäyksiin, että asemapiirroksen merkityjä ehdotetun Kampinmalmin alueen rajoja voitiin tarpeen mukaan muuttaa sekä että kaupunki ei halunnut lunastaa tykkiväen kasarmin alueella olevia rakennuksia eikä myöskään ollut halukas kustantamaan niiden siirtoa.

Vallilan tilalla olevan asuntotontin vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti⁵⁾ rahatoimikamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi ja kaupungin asuntohuviloille vahvistetuin vuokraehdoin vuokraamaan Vallilan tilan asuntotontin n:o 4 kirvesmies J. Loukolalle 105 markan vuotuisesta vuokramaksusta sekä ehdoin, että tontille tulevat rakennukset oli sijoitettava 30 jalan etäisyyteen It. viertotiestä ja 10 jalan etäisyyteen tontin eteläisestä rajaviivasta.

¹⁾ Ks. s. 11. — ²⁾ Valt. pöytäk. 27 p. huhtik. 17 §. — ³⁾ S:n 26 p. lokak. 3 §. — ⁴⁾ S:n 16 p. marrask. 12 §. — ⁵⁾ S:n 5 p. lokak. 10 §.

Berghällin tilan ja Janssonin viljelysten väliaikainen vuokralleanto. Rahatoimikamari ilmoitti¹⁾ kaupunginvaltuustolle väliaikaisesti antaneensa Berghällin tilan ja n. s. Janssonin viljelykset, joiden tilain vuokra-aika päättyi vuoden 1886 lopussa ja joiden jakamisesta huvilapalstoiksi ehdotus oli tekeillä, vuokralle edelleen yhden vuoden ajaksi vuoden 1887 loppuun aikaisemmin voimassa ollein vuokraehdoin.

Humaliston tilan huvilapalstain vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti²⁾ rahatoimikamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi ja kaupungin asuntohuvilain suhteen voimassa olevin ehdoin vuokraamaan Humaliston tilan huvilapalstan n:o 5 kauppias M. J. Hj. Tallbergille 325 markan suuruisesta vuotuisesta vuokramaksusta sekä ehdoin, että sille ei saanut pystyttää rakennuksia vähemmän kuin 30 jalan etäisyyteen Länt. viertotiestä, huvilapalstan itäisestä rajaviivasta lukien, 10 jalan etäisyyteen pohjoisesta ja 5 jalan etäisyyteen muista rajaviivoista.

Samaten valtuutettiin³⁾ rahatoimikamari tehdystä esityksestä luovuttamaan kauppias G. Johanssonille yhtä pitkäksi ajaksi ja asuntohuvilain suhteen voimassa olevin ehdoin vuokralle Humaliston tilan huvilapalsta n:o 7 300 markan suuruisesta vuotuisesta vuokramaksusta sekä muuten samoin ehdoin ja määräyksin kuin palsta n:o 5.

Samaten kamari valtuutettiin⁴⁾ tehdystä esityksestä yhtä pitkäksi ajaksi ja asuntohuvilain suhteen voimassa olevin ehdoin vuokraamaan saman tilan huvilapalsta n:o 6 uunintekijä H. W. Nordbergille 325 markan suuruisesta vuotuisesta vuokramaksusta ja ehdoin, ettei rakennuksia saanut sijoittaa lähemmäksi kuin 30 jalan päähän viertotiestä, 10 jalan päähän huvilapalstan eteläisestä rajaviivasta, jota pitkin tuli rakennettavaksi tie, ja 5 jalan päähän muista rajaviivoista.

Harjun tilan asuntotonttien vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti⁵⁾ rahatoimikamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi vuokraamaan tilan n:o 16 Harjun asuntotontin n:o 19 kultaseppä K. F. Sahlströmille 130 markan suuruisesta vuotuisesta vuokramaksusta ja kaupungin asuntotonteille vahvistetuin vuokraehdoin sekä lisäehdoin, että tontin rakennukset oli sijoitettava 30 jalan etäisyyteen sen eteläpuolitse kulkevasta ajotiestä.

Samaten rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti⁶⁾ kamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi luovuttamaan seppä A. Lehtoselle mainitun tilan tontit n:ot 18 ja 20 150 markan vuotuisesta vuokramaksusta kummastakin tontista ja kaupungin vuokratonttien voimassa olevin vuokraehdoin sekä määräten, että vuokraaja oli velvollinen saaden kaupungilta avustusta 150 markkaa kummaltakin tontilta rakennuskonttorin valvonnan alaisena kuivattamaan tontit ja niitä rakennettaessa ottamaan huomioon, että rakennukset sijoitettiin 20 jalan etäisyyteen tonttien pohjoisrajaa pitkin kulkevasta ajotiestä ja 10 jalan etäisyyteen tontin n:o 18 itäistä rajaviivaa pitkin rakennettavasta tiestä.

Samaten valtuutettiin⁷⁾ rahatoimikamari tehdystä esityksestä kolmenkymmenen vuoden ajaksi ja asuntohuviloille vahvistetuin vuokraehdoin vuokraamaan saman tilan asuntotontti n:o 21 kirvesmiehille H. Isakssonille ja M. Backmanille yhteisesti ja asuntotontti n:o 22 muurari K. Ruu-

1) Valt. pöytäk. 7 p. jouluk. 25 §. — 2) S:n 18 p. toukok. 8 §. — 3) S:n 5 p. lokak. 11 §. — 4) S:n 21 p. syysk. 8 §. — 5) S:n 9 p. maalisk. 5 §. — 6) S:n 30 p. maalisk. 14 §. — 7) S:n 16 p. marrask. 16 §.

taiselle, edellinen 120 markan ja jälkimmäinen 150 markan vuosimaksusta sekä määräten lisäehdoksi, että rakennukset oli teetettävä tontille n:o 21 30 jalan etäisyyteen sen ohi kulkevasta suuresta ajotiestä ja 10 jalan etäisyyteen sen läntistä rajaviivaa pitkin rakennettavaksi ehdotetusta tiestä sekä tontille n:o 22 20 jalan etäisyyteen mainitusta ajotiestä.

Vanhankaupungin myllyn vuokralleanto. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1885 valtuuttanut¹⁾ rahatoimikamarin viiden vuoden ajaksi lukien tammikuun 1 p:stä 1886 vuokraamaan Vanhassakaupungissa olevan kaupungin tullijauhomyllyn mylläri H. Wilkmanille 3,535 markan vuotuisesta vuokramaksusta. Kun tämä kuitenkin ei ollut vuokraoikeuteen liitettyjen ehtojen täyttämiseksi antanut vakuutta, jonka kamari olisi voinut hyväksyä, kamari ensin vuokrasi myllyn väliaikaisesti helmikuun 1 p:ään entiselle vuokraajalle, kauppias H. V. Nordlinille ja anoi sen jälkeen valtuustolta valtuutusta vuokratukseen sen hänelle viiden vuoden ajaksi tammikuun 1 p:stä lukien 3,000 markan vuotuisesta vuokramaksusta kolmelta ensimmäiseltä ja 3,500 markasta kahdelta jälkimmäiseltä vuokravuodelta. Valtuusto myöntyi²⁾ kamarin anomukseen.

Ryssänsaaren vuokralleanto. Tehdystä esityksestä rahatoimikamari valtuutettiin³⁾ vuoden 1891 loppuun 118 markan suuruisesta vuotuisesta vuosimaksusta vuokraamaan saari n:o 102 Ryssänsaari aliupseerinpojille P. ja A. Aleksandroffille yhteisesti kaupungin varastotonteille vahvistetuin ehdoin ynnä määräten lisäehdoksi, että sinne perustettua hengenpelastusasemaa oli vuokra-aikana jatkuvasti ylläpidettävä.

Korkeasaarenluodon vuokralleanto. Helsingin anniskeluosakeyhtiön johtokunnan anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto päätti⁴⁾ vuokrata mainitulle yhtiölle vuoden 1892 loppuun, jolloin sen vuokraoikeus Korkeasaareen päättyi, vuokramaksua korottamatta mainitun saaren viereisen n. s. Korkeasaarenluodon.

Lupa rakennuksen pystyttämiseen vuokra-alueelle. Tehdystä anomuksesta ja rahatoimikamarin sitä puollettua kaupunginvaltuusto myönsi⁵⁾ leskikauppaneuvoksetar A. Sinebrychoffille luvan kivirakennuksen teettämiseen hänen vuokraamalleen V kaupunginosan korttelien n:ot 83 ja 84 väliselle alueelle.

Vuokraehtojen muutoksia. Huvilan Brogård n:o 2 vuokraajalle, tapettehtailija G. Rieksille myönnettiin⁶⁾ rahatoimikamarin puoltavan lausunnon mukaisesti sellainen muutos mainitun huvilan vuokraehtoihin, että hän sai sinne perustaa etikkatehtaan ja harjoittaa siellä sen toimintaa.

Helsingfors tvättinrättnings aktiebolag niminen yhtiö vapautettiin⁷⁾ rahatoimikamarin puoltolaaseen mukaisesti velvollisuudesta ylläpitää yhtiölle vuokralle luovutetulla Pitkänsillan itäpuolella ja korttelin n:o 45 pohjoispuolella olevalla paikalla pesulaitosta, kuitenkin sellaisin vuokraehtojen muutoksin, että paikasta sen jälkeen tuli vuokratontti, jonka haltija oli velvollinen niin kauan kuin tontti pysyi vuokratonttina, suorittamaan siitä vuosivuokraa kuten siihenkin asti 330 markkaa sekä tontin tultua otetuksi kaupunginasemakaavaan lunastamaan sen omaksi tontiksi tällaisessa lunastuksessa noudatettaviksi vahvistetuin ehdoin.

Taipaleen huvilan vuokraaja, tehtailija C. A. Robsahm oikeutettiin⁸⁾ rahatoimikamarin puoltavan lausunnon mukaisesti perustamaan huvilan

¹⁾ Ks. s. 66. — ²⁾ Valt. pöytäk. 19 p. tammik. 22 §. — ³⁾ S:n 7 p. jouluk. 25 §. —

⁴⁾ S:n 7 p. syysk. 28 §. — ⁵⁾ S:n 22 p. kesäk. 25 §. — ⁶⁾ S:n 30 p. maalisk. 16 §. —

⁷⁾ S:n 21 p. syysk. 9 §. — ⁸⁾ S:n 23 p. jouluk. 9 §.

alueelle tehdas metallitavarain valmistusta varten ehdoin, että huvilan vuotuista vuokramaksua korotettiin 100 markkaa.

Vuokraoikeuden pidennys. Kauppias G. Barkoffin esittämän anomuksen, että hänen vuokraamansa Kampinmalmin alueen vuokraoikeutta, jolla alueella oli hänen omistamansa luujauhotehdas y. m. rakennuksia, pidennettäisiin, kaupunginvaltuusto ensin lähetettyään¹⁾ sen rahatoimikamariin hyväksyi²⁾ siinä muodossa, että kamari oikeutettiin vuokraamaan kyseinen alue hakijalle vuoden 1888 loppuun vuokraajan ollessa velvollinen suorittamaan kaupunginkassaan vuokraa 300 markkaa vuodessa sekä heti poistamaan toinen alueella olevista asuinrakennuksista, nimittäin lähempänä luujauhotehdasta sijaitseva, sekä viimeistään kahden kuukauden kuluessa vuokrauden päättymisestä tyhjentämään alue muistakin rakennuksista.

Rahatoimikamarin puoltolauseen mukaisesti myönnettiin³⁾ Ulrikasborgs skeppsvarfsbolag nimiselle yhtiölle kymmeneksi vuodeksi tammi-kuun 1 p:stä 1887 lukien pidennetty vuokraoikeus erääseen n. s. Myllyvuoren (Kvarnberget) alueeseen, joka pohjoisessa ja idässä rajoittui laiva-veistämöön, lännessä myllytonttiin ja etelässä Ulrikasborgs bad- och brunnsinrättnings aktiebolag nimiselle yhtiölle vuokrattuun alueeseen, 140 markan suuruisesta vuosimaksusta ja muuten ehdolla, ettei aluetta saanut käyttää muihin tarkoituksiin kuin siellä harjoitetun teollisuuden tarpeisiin eikä sinne myöskään rakentaa muita kuin kyseiselle teollisuudelle ja siinä työskentelevälle henkilökunnalle tarpeellisia rakennuksia.

Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi⁴⁾ kaupungin varastopaikkojen suhteen voimassa olevin ehdoin protokollasihteeri J. R. Osbergille pidennetyn vuokraoikeuden saareen n:o 88 Pannukakkuun vuoden 1896 loppuun vuosivuokran kohotessa 135 markkaan sekä työmies J. Lagerlundille pidennetyn vuokraoikeuden saareen n:o 90 Honholmaan vuoden 1889 loppuun muuttamatta vuokramaksua, joka oli 0.074 tynnyriä rukiita pohjaveroa ja 20 markkaa rahavuokraa.

Lupa kalkinpurkauslaiturin rakentamiseen Katajanokalle. Kauppias M. J. Hj. Tallbergin esittämän anomuksen saada rakentaa kalkin purkamiseen käytettävä tilapäinen laituri Katajanokan pohjoisrantaan kaupunginvaltuusto lähetettyään⁵⁾ sen rahatoimikamariin tämän kielteisen lausunnon mukaisesti epäsi⁶⁾.

Lupa lantalaiturin rakentamiseen Katajanokalle. Söderkullan tilan tilanhoitajan C. Myrstenin esittämän anomuksen, että Pohjois- tai Eteläsatamasta luovutettaisiin laituri lannan lastaamista varten, kaupunginvaltuusto ensin lähetti⁷⁾ rahatoimikamariin. Tämän lausunnonsaan esittämän ehdotuksen mukaisesti valtuusto sen jälkeen päätti⁸⁾ evätä anomuksen, mutta oikeuttaa hakijan Katajanokan pohjoisrannalla olevan uppou-arkun ääreen rakentamaan mairinnousulaiturin, jolta lantaa voitiin kuormata aluksiin, käyttäen puolet arkun käyttämättömästä osasta; hakija oli kuitenkin velvollinen kolmen kuukauden kuluttua irtisanomisen tapahduttua poistamaan laiturin ja luovuttamaan paikan takaisin kaupungin käytettäväksi.

Lupa mairinnousulaiturin rakentamiseen Hietaniemeen. Rahatoimi-

¹⁾ Valt. pöytäk. 16 p. helmik. 6 §. — ²⁾ S:n 30 p. maalisk. 9 §. — ³⁾ S:n 26 p. lokak. 17 §. — ⁴⁾ S:n 7 p. jouluk. 25 §. — ⁵⁾ S:n 18 p. toukok. 4 §. — ⁶⁾ S:n 7 p. syysk. 24 §. — ⁷⁾ S:n 27 p. huhtik. 4 §. — ⁸⁾ S:n 25 p. toukok. 4 §.

kamarin puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto oikeutti ¹⁾ Hieta-
niemen tapettitehdas osakeyhtiön rakentamaan Hietaniemeen maihin-
nousulaiturin ehdoin, että se sijoitettiin kamarin katselmuslausunnossa
tarkemmin ilmaistulla tavalla.

Lupa maihinnousulaiturien säilyttämiseen. Tehdystä anomuksesta,
jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto oikeutti ²⁾ Hieta-
niemen vuokratontin n:o 1 vuokraajan, insinööri A. Nordqvistin pitämään
kolme mainitulle tontille ilman lupaa rakennettua maihinnousulaituria
edelleen paikoillaan, kuitenkin ehdoin, että hän poisti ne heti kun kaupunki
katsoi sen tarpeelliseksi.

Lupa venehuoneen rakentamiseen Kaisaniemeen. Rahatoimikamarin
puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi ³⁾ Helsingfors rodd-
klubb nimiselle seuralle luvan rakentaa Kaisaniemen puistoon rantaan
Kasvitieteellisen puutarhan vastaisena idan viereen venehuoneen pääasialli-
sesti tätä tarkoitusta varten laadittujen luonnospiirustusten mukaisesti,
velvoittaen seuran pitämään venehuoneen siistissä kunnossa sekä suoritta-
maan paikasta, jonka seura sai pitää hallussaan toistaiseksi, kaupungille
vuosivuokraa 25 markkaa.

Lupa uimahuoneen rakentamiseen Ruoholahteen. Ajuri H. A. Rundman
oli anonut rahatoimikamarilta lupaa saada rakentaa Ruoholahteen kaksi
työtätekeväälle luokalle tarkoitettua uimahuonetta, toisen miehille, toisen nai-
sille ja lapsille. Kamarin puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto hy-
väksyi ⁴⁾ tämän anomuksen ehdoin, että uimahuoneet sijoitettiin niin kauas
rannasta, että vähin vedensyvyys siellä keskivedenkorkeuden vallitessa
oli viisi jalkaa, että naisille ja lapsille aiottujen altaiden pohjat tehtiin
siirrettäviksi pystysuoraan suuntaan sekä ettei uinnista saanut ottaa
maksua enempää kuin 5 penniä aikuiselta henkilöltä ja yhtä paljon kah-
delta lapselta yhteensä. Tarkoitukseen tarvittava paikka luovutettiin
hakijalle maksutta viiden vuoden ajaksi.

3. Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat kysymykset.

Tavarasuojain rakentaminen Eteläsatamaan. Rahatoimikamarin teke-
män esityksen uuden tavarasuojan rakentamisesta Eteläsatamaan kei-
sarillisen linnan edustalla olevalle laiturihaaralle kaupunginvaltuusto
lähetti ⁵⁾ satamakapteenille ja laivanpääällikköyhdistykselle. Satama-
kapteenin asiasta antama lausunto saapui kertomusvuoden kuluessa, mutta
mainitulta yhdistykseltä ei vuoden loppuun mennessä ollut saapunut val-
tuustolle lausuntoa.

Kauppahallin rakentaminen. Lisätyt kaupunginvaltuutetut olivat
vuonna 1885 antaneet ⁶⁾ uudelle valiokunnalle tehtäväksi selvittää, voi-
tiinko se kauppahalli, jonka rakentamista Kasarmintorille sekä aikaisemmin
asetettu valiokunta ⁷⁾ että rahatoimikamari ⁸⁾ olivat puoltaneet, mahdollisesti
sijoittaa Läntiselle rantakadulle ja kuinka paljon se siinä tapauksessa tuli

¹⁾ Valt. pöytäk. 9 p. maalisk. 6 §. — ²⁾ S:n 27 p. huhtik. 11 §. — ³⁾ S:n 9 p.
maalisk. 13 §. — ⁴⁾ S:n 25 p. toukok. 5 §. — ⁵⁾ S:n 27 p. huhtik. 14 §. — ⁶⁾ Ks.
s. 68. — ⁷⁾ Ks. s. 16. — ⁸⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 286.